

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΟΥ 1854 ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ
ΤΟΥ 1897

ΤΑΣΣΟΥ Β. ΚΟΝΤΑΞΗ

Ἡ ἀντίληψις τῆς τροφοδοσίας τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1897 ἦτο σχετικὴ καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ συνθέσεως τῶν ἐπαναστατικῶν κατὰ περιφερείας καὶ τόπους καὶ ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν στρατῶν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ πενιχρὰ χρηματικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα παρεῖχεν (ὄταν ἡδύνατο) εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν τὸ ἐν ἐξεγέρσει ἔθνος ἡμῶν πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας.

Ἡ μέριμνα διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν μεμονωμένως (κατὰ περιφερείας ἢ τόπους) μαχομένων ἐπαναστατικῶν στρατῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἦτο ἰδιωτικὴ τῶν ἀρχηγῶν ὑπόθεσις, διότι μὴ ὑπάρχοντος κράτους δὲν ὑπῆρχεν ἐλεύθερον ἐλληνικὸν ἔδαφος προσφερόμενον διὰ τοιοῦτον σκοπὸν πρὸς ὀργάνωσιν συστήματος ἐφοδιασμοῦ, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἡ τροφοδοσία τῶν ἀνδρῶν καὶ πληρωμάτων τῶν στόλων ἐνηργεῖτο πρωτοβουλία τῶν ἡγητόρων καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Τοιαύτην πρωτοβουλίαν παρουσιάζει ἡ νῆσος Σπέτσει εἰς τὴν πρώτην ταύτης συμβολὴν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων τῆς 3ης Ἀπριλίου 1821, ὅτε αὐτὴ ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ μετὰ τὰ 50 νεότευκτα καὶ πλήρως ἐξοπλισμένα πλοῖα τῆς ἀπέκλεισε τὰς εἰς τὰ φρούρια τῆς Μονεμβασίας καὶ τοῦ Ναυπλίου ἐχθρικός φρουράς καὶ μετέφερε δι' αὐτῶν τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ὅπου ἀπῆλθον αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολέμου.

Ὁ αὐτὸς στόλος ὑπὸ τὸν στόλαρχον Μιαοῦλην καὶ τοὺς ναυάρχους Κριεζῆν καὶ Σαχτούρην, συγκείμενος ἐκ 56 πολεμικῶν καὶ 10 πυρπολικῶν πλοίων, ἀσυγκρίτως δὲ ὀλιγαριθμότερος τοῦ ἐχθρικοῦ ἀντιμετώπισε τὴν 8ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1822 εἰς ναυμαχίαν μεταξὺ Σπετσοπούλας καὶ Παραπόλας τὸν ὑπὸ τὸν Μεχμέτ Καπουτάν πασᾶν στόλον τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, Ἀλγερίου, Τύνιδος καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσῃ (Σπ. Φ. Ἀργυρός).

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους δὲν ὑπῆρχε καὶ οὔτε ἦτο δυνατόν ἀτυχῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ σύστημα τροφοδοσίας καὶ ἐφοδιασμοῦ λόγῳ πολιτικῆς, διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς ἀδυναμίας, καίτοι κατενοεῖτο ἡ ἀναγκαιότης αὐτοῦ. Λέγομεν ἀτυχῶς, διότι ἡ ἔλλειψις μέσων καὶ συστήματος πολλάκις ἐξεδηλώθη εἰς δυσφορίαν τῶν ὀπλιτῶν ἐπαναστατῶν καὶ πολὺ συνετέλεσεν εἰς ὀλοκαυτώματα (πολιορκία Μεσολογγίου) καὶ εἰς τὴν παράτασιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Διὰ τὴν ὑπάρχουσαν τότε ἀντίληψιν τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς σημασίας, ἡ ὁποία ἀπεδίδετο εἰς τὴν κοινωνικὴν τροφοδοσίαν τοῦ στρατοῦ ἀναφέρεται χαρακτηριστικῶς ὅτι ὁ στρατάρχης τῆς Πελοποννήσου Θεοδ. Κολοκοτρώνης ἐν ὄψει τῆς προελάσεως τοῦ Δράμαλι διὰ τῶν Δερβενάκιων διέταξε τὸν ἐμπρησμόν τῶν σιτηρῶν καὶ τροφίμων τῶν κατοικῶν διὰ νὰ δυσχεράνη τὴν τροφοδοσίαν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν κατανίκησιν του καὶ

ΤΑΣΣΟΣ Β. ΚΟΝΤΑΞΗΣ
ὑποστράτηγος ἐ.ἀ.

Μετέσχεν εἰς ὅλους τοὺς πολέμους. Ἀνέπτυξε πλουσίαν δράσιν. Ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Τύπον πλείστας μελέτας καὶ ἄρθρα διαφόρου περιεχομένου καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῆς τραπέζης τοῦ ΜΤΣ καὶ περὶ τῆς ἀναδιοργάνωσός του. Συνέγραψε: οικονομικαὶ διακυμάνσεις καὶ κρίσεις, πολιτικοστρατιωτικὴν ἱστορίαν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἐκστρατείας καὶ μάχας τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σημασίαν τῶν προμηθειῶν διὰ τὴν διατροφήν τῶν ἐμπολέμων στρατῶν καὶ καταγωγῆν, βιογραφίαν, ἐκστρατείας καὶ μάχας τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος βάσει τῶν νεωτέρων δημοσιεύσεων, ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατοῦ. Διετέλεσε πρόεδρος-Διευθυντῆς καὶ σύμβουλος ὀργανισμῶν Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἐτιμήθη μετὰ πολλὰς διακρίσεις. Ἦδη εἶναι συνταξιούχος Ὑποστράτηγος.

ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ φροντιστοῦ εἰς τὸν στρατηγὸν Δελγιώργην Δ. (Λεξικὸν «Ἥλιος»).

Πνεῦμα ὀργανώσεως τῆς διατροφῆς τοῦ στρατοῦ καὶ ἀποφυγῆς διαρπαγῆς παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ εἰσβαλὸν τὸν Μάιον 1854 εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ μετασχὸν τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους τούτου Μωραϊτικοῦ ἐξ ἔθελοντῶν Σῶμα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Στρατιωτικὴ Διοίκησις τῶν κατὰ Θεσσαλίαν Πελοποννησιακῶν Σωμάτων» διωκεῖτο ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν: Κωνστ. Πλαπούτα, Δημ. Πετροπουλάκη καὶ Ἰωάν. Γκυρούκου, οἵτινες ὀργάνωσαν τὸν ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις, ὄρισαν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς φροντιστὰς αὐτοῦ (Κ. Βαγενᾶς).

Ἡ ἐθνικὴ φλόγα καὶ τὸ ἄσβεστον ἐκ φύσεως πνεῦμα καὶ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας τὰ ὁποῖα ὤθησαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου τοῦ 1897, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδόθησαν οὗτοι ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς συνεπείας μετέφερον τούτους μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προοδευτικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, γενομένης βάσει τοῦ συνταχθέντος τὸ 1904 ὀργανισμοῦ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου τοῦ θρόνου Κωνσταντίνου. Ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ ἰκα-

νήν διοίκησιν τούτου ήρξατο ή εκπαίδευσις στελεχών και όπλιτών, ήτις συνεχισθείσα υπό τής εκ λόγων σκοπιμότητος προσκληθείσης τού 1910 στρατιωτικής γαλλικής αποστολής (έλληνοτουρκικός πόλεμος άντιστρατήγου Ξενοφ. Στρατηγού) έλαβε τήν τελικήν της μορφήν και απέδωσε τούς καρπούς της κατά τούς νικηφόρους και ένδόξους πολέμους τού 1912 έναντίον τής Τουρκίας και 1913 κατά τής Βουλγαρίας υπό τήν άρχιστρατηγίαν τού τότε Διαδόχου, άναλαβόντος τήν διοίκησιν τού στρατού τήν 1 'Οκτωβρίου 1912.

Περί τού έφοδιασμού και των μεταφορών κατά τόν πόλεμον τού 1897 έν Θεσσαλία ή εκθεσις τού Διαδόχου Κωνσταντίνου περιλαμβάνει έν σελ. 21.22 τά εξής:

«Η επιμελητεία πολύ όλίγας προσέφερεν ύπηρεσίας, μή έχουσα ούτε οργανισμόν ούτε προσωπικόν έπαρκές, ούτε μέσα. Η ύπηρεσία τής διατροφής των στρατευμάτων, ούδόλως ώργανωμένη διά τόν καιρόν εκστρατείας, ύπήρξεν έλλιπής, άναγκασθείσης τής επιμελητείας νά προσφύγει εις ιδιώτην εργολάβον διά τήν παραγωγήν και μεταφοράν τού άρτου, τής μόνης σχεδόν τροφής, ήτις μετά τινος κανονικότητος έχορηγήθη εις τού στρατεύμα. Εις βάρος δε τού στρατεύματος κατεδείχθη ή μεγάλη και επιβλητική άνάγκη τής ύπάρξεως αποθηκών τροφών.»

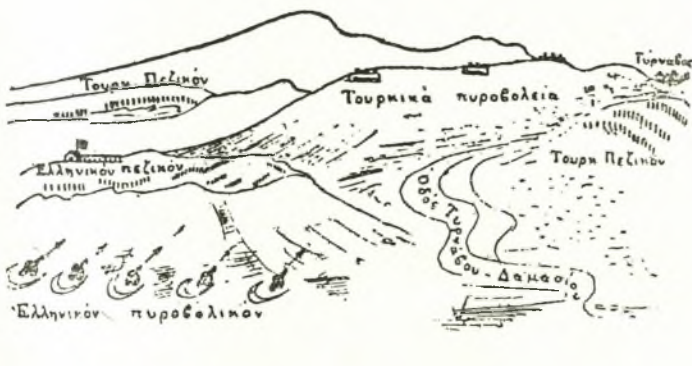
Αναφορικώς πρὸς τὰς μεταφορὰς αὕτη ἀναφέρει:

«Οὐδὲ σκιὰ Στρατιωτικῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ὑπῆρχε. Κατὰ τὸ στάδιο τῆς προπαρασκευῆς τῆς εκστρατείας ἐγένετο κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ α' Ἀρχηγείου ὑποστρατήγου Μακρῆ ἀπόπειρά τις ὀργανισμοῦ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τῆς χρήσεως ἰδιωτικῶν φορηγῶν ὁδηγούμενων ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ἡ ὄλως Πρωτογενῆς αὕτη ὑπηρεσία κατεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὄχι μόνον ἀνεπαρκῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεστάτη, διότι εἰς τὰς πρώτας ἀποτυχίας οἱ ἰδιῶται ὁδηγοὶ μετὰ τῶν κτηνῶν τῶν ἐγκατέλειψαν ἀνεπιστρεπτι τὰ στρατεύματα, στερηθέντα οὕτω παντὸς μέσου μεταφορᾶς πυρομαχικῶν, τροφῶν καὶ ὑλικῶν. Εἰς τὴν ἔλλειψιν Μεταγωγικοῦ Στρατιωτικοῦ Σώματος ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀνεπάρκεια τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, τῆς Ἐπιμελητείας καὶ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀναχορηγίαν τῶν πυρομαχικῶν.»

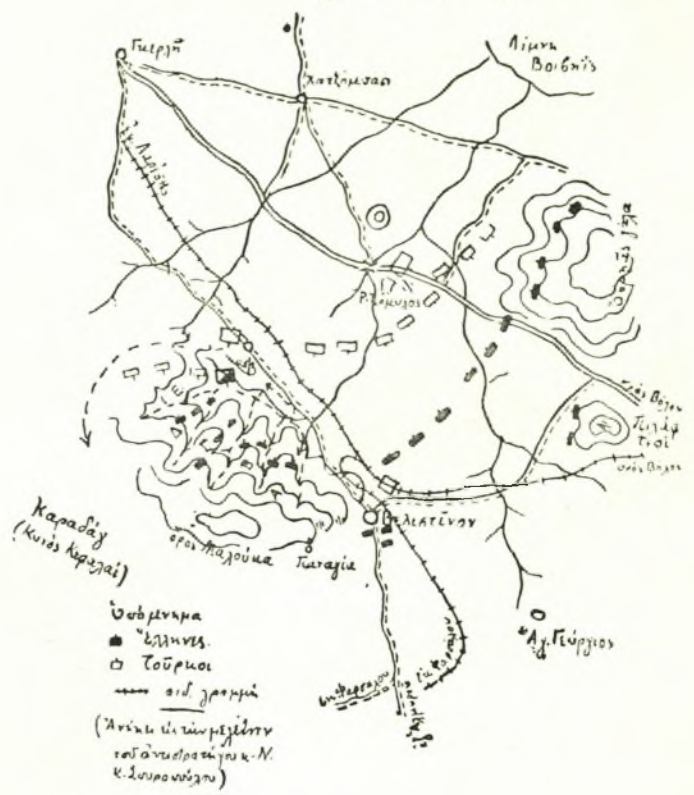
Ἡ ἀποτυχία τοῦ πολέμου τούτου ὀφείλεται κατὰ τὸν στρατηγὸν Ἐπιμελητείας Ι. Θεοφιλόπουλον εἰς τὴν ἔλ-

Διάγραμμα τῆς ἐν Μπογαζίω Τυρνάβου μάχης κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897.

Σελ. 2^η Μάχη Βελεστίνου (17 καὶ 18^η Ἀσπρῆς 1897)

Ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1897 ἐν Βελεστίνῳ.

λειψιν ἐπαρκῶν οικονομικῶν ὀργάνων, ἀνδρῶν ἐν τῇ μεταγωγικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν τῇ οικονομικῇ διεύθυνσει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου περὶ τῆς δράσεως τῆς Ἐπιμελητείας κατὰ τὸν πόλεμον τούτον ἀναφέρονται καὶ τὰ εξῆς ἐν σελ. 49:

«Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πρώτης γραμμῆς καὶ τῆς τῶν νῶτων ὑπῆρχον μόνον αἱ δύο Ἐπιμελητεῖαι τῶν Μεραρχιῶν καὶ ἡ τοῦ Ἀρχηγείου ἵνα δὲ ἐννοηθῆ κατὰ πόσον αὗται ἦτο δυνατόν νά ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν πολέμῳ στρατοῦ, σημειοῦμεν, ὅτι ἡ μὲν παρὰ τῷ ἀρχηγείῳ ἐπιμελητεία εἶχε δύο μόνον ἀξιωματικούς, ἡ δὲ τῶν Μεραρχιῶν ἐκάστη ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας.»

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Έγεννήθη εις Φανάριον Καρδίτσης, Ταγματάρχης Χωρ/κής. Ύπηρετησεν ως αξιωματικός Χωροφυλακής εις διαφόρους επαρχιακάς πόλεις και εις την προσωπικήν ασφάλειαν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείσης. Ἦδη ὑπηρετεῖ παρά τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν. Συνέγραψε τὸ ἀξιόλογον βιβλίον «Λεξικὸν τῶν κομμουνιστικῶν ὄρων» καὶ ἐτιμήθη διὰ τὴν δρᾶσιν του αὐτὴν διὰ διαφόρων παρασῆμων.

*

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

Έγεννήθη εις Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων τὸ ἔτος 1911. Ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Τρικάλων. Τὸ 1935 ἐνεγράφη εις τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τὸ 1942. Τὸ 1950 διορίσθη ὡς δικηγόρος εις τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν. Τὸ 1939 εἰσήχθη, κατόπιν ἐξετάσεων, εις τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α'.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΡΑΤΩΛΟΣ

Έγεννήθη εις Γράλισταν Καρδίτσης τὸ 1901. Ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Καρδίτσης. Κατετάγη τὸ 1920 εις τὴν Χωροφυλακὴν. Ἐκτοτε, μετὰ τὴν εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς ἐπιμόρφωσίν του ἀνήλθε τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ Ὑποστρατήγου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς ἀνέπτυξεν ἀξιόλογον ἐθνικὴν δρᾶσιν. Διὰ τὰς ἐθνικάς του Ὑπηρεσίας ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασῆμων.

*

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐφοίτησεν εις τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε δικαστικὸς Σύμβουλος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Ἦσκησεν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἐτιμήθη μετὰ τὸ παράσημον Χρυσοῦ Σταυροῦ μετὰ ξιφῶν Γεωργίου τοῦ Α' καὶ μετὰ ἄλλα παράσημα καὶ διαφόρους πολεμικὰς διακρίσεις.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΖΗΤΡΙΔΗΣ

Έγεννήθη εις Ἁγίαν τοῦ Νομοῦ Λαρίσης, ἔλκων τὸ γένος ἐκ παλαιᾶς ἀρματολικῆς οἰκογενείας Ζήδρου. Μετέσχε πολλῶν πολέμων ὡς διοικητὴς Πυροβολαρχίας καὶ Μοίρας. Ὡς παθὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐτέθη εις πολεμικὴν διαθεσιμότητα μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου. Διατελεῖ ἐταῖρος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν παρὰσχὼν εἰς αὐτὴν πλείστας ὑπηρεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

Έγεννήθη εν Βόλω τῷ 1901. Κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τῷ 1919, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ὑπηρετήσεν εὐδοκίμως συνεχῶς ἐπὶ 35ετίαν, ἀποστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίαν του, ἐξετιμᾶτο ὑπὸ πάντων τῶν προϊσταμένων καὶ ὑφισταμένων του διὰ τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ καθήκοντά του, τὸ ἦθος καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του.

*

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Καστράκι τῆς ἐπαρχίας Καλαμπάκας τοῦ Νομοῦ Τρικάλων. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον τοῦ Παθολόγου ἱατροῦ. Μετεξέπαιδευθεὶς εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Καταταγείς δὲ ὡς Ἱατρός ἐν τῷ Βασιλικῷ Ναυτικῷ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιπλοιάρχου.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΜΑΝΤΕΛΛΟΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Νεραΐδα (πρῶην Γρεβενοσέλι) τοῦ Νομοῦ Τρικάλων. Διετέλεσεν Ἀξιωματικὸς Ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ ἔτους 1922 Συνταγματάρχου Νικολάου Πλαστήρα, λαβὼν μέρος εἰς διαφόρους πολέμους καὶ ἐπιδείξας ἡρωισμόν. Διετέλεσεν ἀκόμη καὶ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν Κυκλάδων κατὰ τὸ ἔτος 1945, καθὼς καὶ Βουλευτὴς Πειραιῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη ἐν Μεσοχώρῳ Τρικάλων καὶ ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὅπου ὑπηρετεῖ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου. Κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Μέτωπον ὅπου διεκρίθη καὶ ἐτιμῆθη διὰ τῶν μεταλλίων: Ἀριστείου Ἀνδρείας, ἀνδραγαθίας, αὐτοθυσίας, πολεμικοῦ σταυροῦ, ἐξαιρέτων πράξεων, στρατιωτικῆς ἀξίας κ.λ.π.

*

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ἀνθρόν τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἀποφοίτησίν του ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον τοῦ Ἱατροῦ. Ὑπηρετήσεν ὡς λοχαγὸς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940. Μετέσχεν τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ ΕΔΕΣ. Ὑπηρετεῖ εὐδοκίμως ὡς Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΣΗΣ-ΤΣΑΡΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνικῶν Καρδίτσης τῷ ἔτος 1880, ὑποστράτηγος ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι. Διετέλεσε εὐδοκίμως διοικητὴς διαφόρων μονάδων ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ. Βουλευτὴς Καβάλλας καὶ Δήμαρχος Παλαιῶν Φαλήρου. Κατὰ τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα ἔλαβε μέρος ὡς Ἀρχηγὸς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας (1905-1908) ἀναπτύξας ἐθνικὴν δράσιν μετὰ τὸ ψευδώνυμον «Κωνσταντῖνος Τσάρας».

*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν, πρὸς ὃν ἔτρεφε μεγάλην ἀγάπην καὶ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν του προσόντων ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου, μετὰ τὸν ὅποιον καὶ ἀπεστρατεύθη. Ἐλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνας πού διεξήγαγεν ἢ χώρα καὶ ἐπαρσημοφορήθη.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κρανιᾷ τῆς Ραφάνης. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἀνῆλθεν εὐδοκίμως ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου, ὅποτε καὶ ἀπεστρατεύθη. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τῶν ἐτῶν 1912-1913 καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας.

*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΤΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τῷ 1894. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων καὶ ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας τῶν μαχῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, τραυματισθεὶς ἐν Αἰδινίῳ. Ἐπαρσημοφορήθη κατ' ἐπανάληψιν. Ἐξέδωκε πραγματείας περὶ συνδέσμου Πυροβολικοῦ καὶ Πεζικοῦ. Προήχθη εἰς Ὑποστράτηγον τῷ ἔτος 1938.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πευκοφύτῳ (Νευροβούνιστα) Καρδίτσης τῷ 1898. Ἀκολουθήσας τὴν στρατιωτικὴν σταδιοδρομίαν, ἐξελίχθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξίαρχου, μετὰ τὸν ὅποιον καὶ ἀπεστρατεύθη τῷ 1955. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀγωγῆς εἰς διαφόρους στρατιωτικὰς Σχολὰς. Ἐλαβε μέρος εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ ὅλας τὰς ἐκστρατείας καὶ ἐτιμήθη διὰ παρασήμων.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΣ

Ἐκ Καλαμπάκας. Λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἠκολούθησεν εἶτα τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, κατ' ἀρχάς ὡς ἐφεδρὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ μόνιμος ἀξιωματικὸς. Διετέλεσε Διευθυντὴς στρατολογίας. Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις Στρυμῶνος (1918) καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Ἀπεστρατεύθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου. Ἐτιμήθη μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα.

*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Ἐξ Ἁγιάς Λαρίσης, ὑποστράτηγος πεζικοῦ. Μετέσχεν εἰς ἅπαντας τοὺς πολέμους, τραυματισθεὶς πολλάκις. Ὡς Διοικητὴς Συντάγματος εἰς τὸ ἄλβανικὸν μέτωπον, εἰσήλθεν πρῶτος εἰς Κορυτσάν. Ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ΕΛΔΕΣ κατὰ τὴν κατοχὴν ἠγωνίσθη ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἐλαστικῶν καὶ ἐξετελέσθη κατὰ τὸ ἔτος 1944. Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασήμων καὶ μεταλλίων.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΣΠΑΝΟΒΑΓΓΕΛΗΣ

Ἐξ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας. Καταταγεὶς εἰς τὸν στρατὸν διήλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, μετασχὼν ὅλων τῶν πολέμων, ἐνθα διέπρεψε καὶ ἐτραυματίσθη. Ἐπαρασημοφορήθη διὰ πλείστον παρασήμων λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν. Μετασχὼν τοῦ κινήματος Λεοναρδοπούλου-Ζήρα κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἀλλ' ἤμνηστεύθη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΣΕΡΜΠΕΤΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1887. Τῷ 1908 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς. Κληθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος, μετέσχε τῶν πολέμων 1912-1913. Τῷ 1931 κατετάγη ἐν τῷ στρατεύματι, ὡς μόνιμος ἀνθυπίατρος. Μετέσχεν ἅπασαν τῶν ἐκστρατειῶν καὶ πολέμων. Τῷ 1937 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν Ὑποστρατήγου τοῦ Ὑγειονομικοῦ.

*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΟΤΖΙΟΣ

Ἐξ Ἀμαράντου τῆς Καλαμπάκας. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰς ὃ διέπρεψεν ὡς ἀξιωματικὸς, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου. Ὡς Συνταγματάρχης διηύθυνε τὸ Β' Ἐπιτελικὸν Γραφεῖον τοῦ Γ.Σ.Σ. Θεσσαλονίκης. Τῷ 1927 ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε τριάδα κομιτατζήδων μετὰ βομβῶν, ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ κομιτάτου διὰ τρομοκρατικούς σκοπούς.

